

Magyar Temetkezés

KEGYELETI
SZAKMAI KIADVÁNY

V. évfolyam 4. szám
2007. december

*Kellemes Karácsonyi Ünnepeket
és Boldog Új Évet kíván a Keletfa Kft!*

◆ **Keletfa**

H-4405 Nyíregyháza,
Lujza u. 6.

Tel.: 06 (42) 460-782

Fax: 06 (42) 460-783

www.keletfa.hu

Kedves Olvasó!

Immár az ötödik téli számot nyújtjuk át Önnek, s ez így Karácsony és az újesztendő előtt nagy felelősség. Egyrészt, mert mindannyian ilyenkor tekintjük át az egész évet, milyen eredményeket, sikereket értünk el, s mit kellett volna jobban tennünk. Másrészt már a jövő évi terveket szövögetjük, miközben a mindannyiunk által várt legszebb ünnepre készülünk.

Karácsony előtti számunk igazán sokszínű, informatív, s szép üzeneteket hordoz az ünnepre.

Több oldalon keresztül olvashatjuk és láthatjuk a fotókat, a Párizsi szakmai kiállításról, amely bizonyára minden szakmabelinek tanulságos és jó tapasztalatszerző út volt. Az összeállításban Pölczman Árpád és Ring Dániel írásával és fotójával találkozhatunk.

A Nemzeti Kegyeleti Bizottság részéről Papp Gábor két oldalon a VI. Kegyeleti Konferenciáról tudósítja az olvasókat.

Két már ismert és olvasott sorozatunk: „Múlt és emlékezet”-ben Puskás Béla írása a Somogyvári temetőről, „Műemlék temetők” Marján Tibor írása, a Debreceni csatáról, és az Ebesi temető új ravatalozójának felszenteléséről szól.

Az I. VH. -ra emlékeztek Ostffyasszonyfán, ahonnan Dr. Andor Ferenc küldött tudósítást.

Előző számunkban új sorozatot indítottunk, amelyben második alkalommal az E & P céget mutatjuk be, egy interjú keretén belül.

Kecskemétről Varga József küldött írást, a 15. éves református temetőről, valamint az Ő tollából olvashatunk egy fiatalon elhunyt kiváló sportolóról, Messzi Istvánról.

A szakma híreit - eseményeit, - mint mindig - Puskás Béla kötötte csokorba.

A rendszeresen hirdető cégek, Karácsonyi és Újévi jókívánásait láthatjuk és olvashatjuk a többi oldalakon.

Kedves Olvasó!

Szerkesztő társaim nevében is kívánok Áldott Békés Karácsonyt! Önnek, kedves családjának, barátainak, munkatársainak. A 2008-as esztendőre pedig sikeres üzletmenetet, s nagyon jó egészséget.

Sas Erzsébet
főszerkesztő

Békés Karácsonyt!

Tartalom

Kiállítás Párizsban	4-8. oldal
Múlt és emlékezet	9. oldal
Vendégem egy csésze kávéra	10-11. oldal
Kegyelet és műemlékmentés	13. oldal
Hírek, események	14-15. oldal
VI. Kegyeleti Konferencia	16-17. oldal
15 éves a Kecskeméti Ref. Temető	18. oldal
I. VH megemlékezés Ostffyasszonyfán	22-23. oldal
140 éve történt	24. oldal
Műemlék temetők	25. oldal

Magyar
Temetkezés
KEGYELETI SZAKMAI KIADVÁNY • 2006. december

Magyar Temetkezés Kegyeleti Szakmai Kiadvány
Megjelenik negyedévenként
Az Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület lapja.

Felelős kiadó: Simóka Kálmánné dr. az OTEI Elnöke 1086 Budapest, Fiumei út 16.

Szerkesztőség: Panteon Kegyeleti Szolgáltató Kft. Szekszárd, Alkony utca 1. Tel.: 74/511-755, Fax: 74/511-756, E-mail: szekszard@panteon-temetkezés.hu

A szerkesztő bizottság tagjai: Marján Tibor, Nyakas László, Puskás Béla, Varga József

Főszerkesztő: Sas Erzsébet - Telefon: 06-20/5-749474 • sastoll@t-online.hu

Címlapfotó: Tám László fotóművész

Nyomda: Kerényi Nyomda Kft. Szekszárd, Epreskert u. 3. Tel: 74/413-501 E-mail: kerenyiz@kerenyiz.axelero.net - Felelős vezető: Kerényi Zoltán

Funéraire 2007 kiállítás - Párizs

Gyönyörű, őszi időben érkezett az OTEI több, mint 50 fős kiránduló csoportja Párizsba. Többünknek eszébe jutottak Ady sorai:

**„Párisba tegnap beszökött az Ősz
Szent Mihály útján suhant nesztelen
Kánikulában, halk lombok alatt
S találkozott velem.”**

A közlekedési sztrájkja miatt sok sétával ugyan, de meg tudtuk nézni a legnagyobb nevezetességeket: Notre Dame, Louvre, D' Orsay Múzeum, Invalidusok Dómja, Montmartre, Eiffel-torony, Moulin Rouge,...

A szakmai kiállításról öt oldalas összeállítást készített:
Pölczman Árpád és Ring Dániel

A Funéraire 2007 kiállítást - melyet idén tizenegyedik alkalommal rendeztek meg - hagyományosan Európa legnagyobb temetkezési seregszemléjének tartják. A közel tizenötezer látogató és 250 kiállító a temetkezési formák, kellékek trendjeiről adott bemutatót.

Képek a kiállításról

Funéraire 2007 kiállítás - Párizs

A kiállítás meghatározó résztvevői a francia és a nyugat-európai kellégyártók, nagykereskedők voltak. Többek között Belgium, Spanyolország, Olaszország, Lengyelország, Portugália, Nagy-Britannia, Hollandia, Svédország, Csehország képviselői. Idén nagy számban jelentek meg a távol-keleti gyártók és forgalmazók minden kiállítási témakörben, de például Indiát és Kamerunt is képviselték kiállítók. Így tulajdonképpen a teljes nemzetközi kegyeleti és temetkezési ágazatról átfogó, valós képet kaphattunk ezen a rendezvényen.

A kiállítók között legnagyobb számban – 60 %-ban – az ún. szertartásokkal-megemlékezésekkel kapcsolatos ágazatok képviselői szerepeltek, az egyéb szolgáltatások, gép- és szerszámgyártók,

A Puskás Béla alelnök úr által vezetett csoportunkat a kiállítást szervező Reed Expositions France társaság kereskedelmi vezetője, Arnaud Poirier, valamint a kiállítás szervezője, a francia kegyeleti bizottság elnöke: Rémy Bernier úr fogadta.

valamint alapanyaggyártók együttesen további 30 %-kal voltak jelen.

A kellékkínálatban jelentős párhuzamok, egyezések voltak megfigyelhetők, gondolunk itt a sírkövek vagy a díszítések, de akár a koporsók vagy a drapériák kivitelére, melyekben a fantá-

zia egyre szabadabb szárnyalását követhetjük nyomon. A meghatározó tendenciát tovább-ra is a hatszög alakú koporsók jelentették, és emellett, mint minden kiállításnak, ennek is megvoltak a további aktuális slágertermékei: sírkövek, selyemvirágok, urnák. A kegyeleti termékekre itt azonban nem a Magyarországon megszokott visszahúzódó, szemérmes reklámanyagok hívták fel az ember figyelmét: az egyik standon például fehérenmű divatbemutató szolgált háttérként egy monitoron a koporsók és textíliák bemutatásához.

Funéraire 2007 kiállítás - Párizs

Nemzetközi halottszállító, biztosító, és előtakarékossággal foglalkozó cégek gazdagították tovább a kegyeleti ipar szereplőinek skáláját. Végül, de nem utolsósorban hazai, és nemzetközi kegyeleti szervezetek képviselték a kiállítók mintegy 4-5 %-át, de a látogatók soraiból még több szakmai egyesület szereplője került ki.

A kiállításon a magyarországi temetkezési szakmát, a magyar kellégyártók, forgalmazók üzleti ajánlatait tartalmazó reklám anyagokat egy 9 m²-es standon mutattuk be. A magyar temetkezési szakmáról Puskás Béla úr adott tájékoztatást. A kiállításon a hangsúlyt a TEMEXPO 2009 Budapest kiállítás reklámozására helyeztük. Az érdeklődőknek 3 napon keresztül egymást váltva Ring Dániel, Marján Tibor, Pölczman Árpád adott tájékoztatást.

A standot meglátogatta Rémy Bernier úr, az expo szervezője, a kiállítást lebonyolító, installációt készítő társaság, az orosz -, a spanyol-, az ír-, és a norvég egyesület. Az egyesületekkel a kapcsolatok további építését az OTEI iroda végzi, a szaklapunkból tiszteletpéldányokat küldünk számukra. Ehhez célszerűnek tartjuk elkészíteni a nemzetközi érdeklődésre számot tartó cikkek angol nyelvű kivonatát.

Sikerült felkeltenünk a látogatók figyelmét a budapesti kiállítás előnyeire, ahol a közép-, és kelet-európai gyártókkal, nagykereskedőkkel személyes találkozókra kerülhet sor. Erről átadtuk részükre a TEMEXPO 2009 reklámanyagát, a budapesti expón résztvevő országokról tájékoztatást

kaptak, valamint megkapták a magyar gyártók, kereskedők, szakmai szervezetek listáját. Különösen sok időt töltött a standunkon az oroszországi kegyeleti kiállítást szervező egyesület elnöke, Sergej Yakushin úr is.

A kiállítás ideje alatt az előadóteremben hol több, hol kevesebb érdeklődő mellett előadások, tapasztalatszerések folytak. Az elhangzott előadások anyagának kivonatát megküldik a szervezők az OTEI részére, melyekből az aktuális, a magyar temetkezési szakmát is érdeklő témákban a későbbiek során az OTEI iroda fordítást tesz közzé. Ilyen témák például a temetők üzemeltetésének kérdései, a krematóriumok jelene, és jövőbeni kilátásai, vagy a családok segítése a fájdalmuk feldolgozásában.

Funéraire 2007 kiállítás - Párizs

Legnagyobb öröm az volt a számunkra, mikor a több, mint 50 fős magyar csoporttal oszthattuk meg a tapasztalatainkat, és szerény vendéglátást nyújthattunk a részükre.

Összességében eredményesnek tartjuk a megjelenést a kiállításon. Sikerült felhívni a nemzetközi szakma figyelmét a TEMEXPO 2009 kiállítás előnyeire, a magyar temetkezési szakma elkötelezettségére, a kellégyártókkal való együttműködés előnyeire.

Funéraire 2007 kiállítás - Párizs

A Pere-Lachaise temetőben Nagy Imre miniszterelnök, valamint minden 1956-os mártír jelképes sírjánál, amit az Emberi Jogok Magyar Ligája 1988-ban állított, a csoport nevében Puskás Béla, az OTEI elnökhelyettese nemzeti színű szalagot helyezett el.

ElectroAuto a párizsi kiállításon

Az ElectroAuto Kft, az elektromos meghajtású temetői koperszállító járművek magyarországi gyártójaként, immár másodszor vett részt a november 15-től 17-ig Párizsban megrendezésre kerülő Funéraire kiállításon.

Szerettei elvesztése mindenki számára hatalmas fájdalommal jár, melyhez egy kegyelettel teli búcsú méltó elköszönést jelenthet számunkra.

A szertartások szebb és megihittebb szervezéséhez nyújtottak segítséget azon gyártók és kereskedők, akik ezen kiállításon termékeikkel és szolgáltatásaikkal részt vettek.

A koporsók, urnák, koszorúk, kegyeleti tárgyak között az ElectroAuto Kft a saját tervezésű és gyártású elektromos hajtású autójával képviseltette magát, mely korszerű működése és egyedülállósága miatt igazi unikumnak számított. Elektromos járművel a kiállításon más kiállító cég nem képviseltette magát.

Az autó környezetkímélő és elektromos meghajtásának köszönhetően teljesen zajtalan.

Legfontosabb jellemzője még a kipufogógáz mentes haladás, hisz így a gyászmenet résztvevőit a szállító jármű mögött sétálva megkíméljük a kellemetlen, káros kipufogó gáz belélegzésétől.

A kiállításon tapasztalt idei érdeklődés is azt bizonyítja, hogy mindinkább nő az elektromos hajtású járművek iránti kereslet. Ez bizonyára köszönhető az egyre tudatosabb vásárlói réteg által megkövetelt - és a jármű által biztosított - környezetkímélő megoldásnak, de a mai viszonyok mellett fontos szempont még, hogy az elektromos autó üzemeltetési költsége kevesebb - mint egy tizede a belsőégésű motorral hajtott járművekénél.

Az ideai sikerre való tekintettel az ElectroAuto Kft a két év múlva megrendezésre kerülő párizsi Funéraire kiállításon újból részt kíván venni.

ElectroAuto Kft
 1165 Bp. Petúnia u. 10/B
 Bemutatóterem: 1134 Bp.
 Rózsafa u. 13-17.
 Tel: 1-787-20-44
 Fax: 1-226-5824
www.electroauto.hu
znagy@electroauto.hu

„Múlt és emlékezet”

Nemzeti emlékhely

Somogyvár hajdan a megye székhelye, jelentős központ, hiteles hely volt.

A honfoglalás idején Koppány vezérnek és nemzetségének ősi szálláshelye. Az István ellen lázadó Koppány sorsa a felnégyelés lett, s ezzel nemzetsége is elvesztette Somogyvár várát a hozzá tartozó földekkel együtt. A vidék védelmére I. István besenyő és más törzsbéli katonaságot telepített le, és birtokot kaptak itt a hozzá hű német lovagok is. Szent István elfoglalta a Nagyberek mocsaraiból kiemelkedő hegyen lévő vezéri szállást, és 1001-ben Szent Apollinaris tiszteletére keresztelődő egyházat építtetett itt. A monostor alapítása Szent László nevéhez fűződik, akit itt temettek el először. Somogyváron a középkor jelentős kultikus és kulturális központja alakult ki, s az 1220-as évektől már a vármegye okiratainak első letéteményese is volt. A környék lakói szőlőműves hospesek virágzó gazdálkodást valósítottak meg. A településen keresztülvezető hadiútnak köszönhetően a lakók élénk kereskedelmet folytattak. Az összeköttetést segítette a "nemzetközi" zarándokforgalom, emellett az apátság bencés szerzeteseinek közvetlen kapcsolata a Földközi-tenger melléki Saint-Gilles-i apátsággal. KUPAVÁR - Ópusztaszer és Mohács mellett - harmadik Történelmi Emlékhelyünk. A kupavári tetőn állt Koppány vezér udvarháza. A kolostor-rom alatti völgyben - a tágas és gyönyörű berek szélén - emlékhely idézi a pogány vezért. A monostor helyén ma - természetvédelmi környezetben - múzeum került kialakításra.

Szent László

1046 körül született Lengyelországban. Uralkodása sorsdöntő volt népe történelmében. Kiváló uralkodói képességével, vitézségével és életszentségével kivezette a magyarságot a belső viszálykodásból, megmentette a külső ellenségek támadásaitól. Atyja I. (Bajnok) Béla magyar király volt, anyja Richéza, II. Misztiszláv lengyel király leánya, női ágon II. Ottó német-római császár dédunokája. 1077-1095 között uralkodott. 1077-ben vette át a királyi hatalmat. Lelkületére jellemző, hogy nem koronáztatta meg magát, „mert csak békességet kívánt - mint a krónikás írja-, hogy visszaadhassa Salamonnak az országot, és magának a hercegséget tartsa meg”. Erre azonban nem került sor, mert az egész ország népe egy emberként állt mögötte. „Hírneves és főséges volt”, mivel „Magyarországot meggyarapította”. Nevéhez fűződik Horvátország és Szlavónia meghódítása. Mindig arra törekedett, hogy azt a részt támogassa, ahol az igazságot vélte. Az úz, kun és besenyő betörések tapasztalatai arra bírták Lászlót, hogy a végeket megerősítse.

Ő és Kálmán király építették ki a vármegye rendszert. Híre a határon túl is elterjedt, benne látták a kor egyik legszebb lovageszményét, s kiszemelték a kereszties hadak vezérének. Erre azonban nem kerülhetett sor, mert 1095. július 29-én meghalt. Egy ideig a somogyvári monostorban nyugodott, később Váradon helyezték örök nyugalomba. Somogyváron emlékmű őrzi emlékét. Kultusza halála után hamarosan kifejlődött. Tulajdonképpen maga a nép avatta szentté, mielőtt az egyház hivatalosan megtette volna. „A magyar eszmény Lászlóban lett kereszténnyé és szentté... A kereszténység ezentúl már nemzeti életté, a keresztény király a nemzet hőségé lett.”

Szöveg és fotó: Puskás Béla

Vendégem egy csésze kávéra

"Széles termékskálával kielégíteni a vásárlók igényeit"

Egy cég története

Sorozatunk jelen számában a Kecskemét-i székhelyű E & P alapítójával, Erdélyi Györggyel beszélgettünk, a cég 16 éves múltjáról, jelenéről, jövőjéről, a cég széles tevékenységi köréről, s az embereknek az elmúláshoz való viszonyáról.

Minőség
és
választék

Egy cég történetében hosszú időnek számít 16 esztendő. Létrehozni, fenntartani, fejlődni, miközben évről évre újabb cégek alakulnak...

Bár jómagam vagyok az E & P alapítója, talán nem hangzik dicsekvésnek ha elmondom, hogy a kezdetektől a mai napig sikeres a vállalkozásunk. Szeretném elmondani azt is, hogy a kezdetektől mindenben nagy segítségemre volt és van az édesapám, Erdélyi Sándor, aki előrehaladott kora ellenére, fiatalokat megszégyenítő energiával és lelkesedéssel áll helyt mindennapi gondjaink és problémáink megoldásában. Köszönet neki ezért.

Pár mondatban összefoglalná az Önök által gyártott termékeket?

A Kft telephelye Kecskeméten van, ahol az 500 m² területen megtalálható a cég által forgalmazott közel 120 fajta koporsó. Elsődleges tevékenységi körünk a temetkezési-kegyeleti kellékek forgalmazása. Ez a tevékenység a 90-es években sem és ma sem számít igazán közkedvelt és elismert üzleti vállalkozásnak.

Ez alatt az embereknek az elmúláshoz való viszonyukat érti?

Igen! Az emberekben - kevés kivételtől eltekintve - valamilyen borzongást és elhatárolódást, sokszor félelmet vált ki a temetkezéssel kapcsolatos tárgyak és események említése, a velük való közvetlen kapcsolatról nem is beszélve. Bizonyára ebben benne van az utóbbi évtizedek világlátása, az elmúlás, a halál témájának misztifikálása, keveset hallunk, látunk, olvasunk róla, holott ez az élet fontos része, az utolsó, s ezzel együtt a születés után a legfontosabb momentuma. A tárgyakat, amelyeknek az elmúláshoz, a végső búcsúhoz kapcsolódnak, az emberek mindaddig idegennek és szükségtelennek tekintik, amíg egy közeli hozzátartozójuk, el

nem távozik az élők sorából. Ezek után tudatosodik bennük, hogy nem csak szükségszerűségről van szó, amit le tudunk mint a mindennapi dolgainkat, hanem lényeges a mód is, ahogyan búcsút veszünk szeretteinktől.

Mindezeket a szempontokat figyelembe véve az „E & P” kft igyekezett olyan széles termékskálát kialakítani, amely ki tudja elégíteni a vásárlók igényeit, a minőséget és az árfekvést is szem előtt tartva.

Milyen erőfeszítéseket tesznek meg a sikerek, az ismertség, az elismertség érdekében?

Ezen célok elérése érdekében a Kft jelen van szinte minden szakkiállításon Magyarországon és Szerbia területén, mint kiállító, valamint az európai kiállítások állandó látogatói vagyunk. Minden, a szakmát érintő megmozduláson ott vagyunk, egyrészt, hogy látassuk magunkat, másrészt, hogy mi is lássuk a szakmában történő változást, fejlődést.

Cégük nem csak magyar terméket forgalmaz...

Az „E & P” Kft által forgalmazott magyar termékek mellett, jelen vannak Szlovénia, Horvátország, Bosznia és Hercegovina, Szerbia, Románia, Csehország, Szlovákia és Lengyelország területéről importált termékek is.

Milyennek látja a társcégek helyzetét, kik és hogy maradnak meg a kegyeleti piacon?

Az utóbbi években kialakult éles verseny, a temetkezési kellékek piacán arra ösztönöz bennünket, hogy bővítsük a cég tevékenységi

körét. Ebből a megfontolásból kerültek be a kínálatba a gránit sír, kriptá burkolatok, valamint emlékek, melyek már megjelentek a magyarországi piacon is.

Ezeket a gránit termékeket a szabadkai székhelyű, „EV-PRO” kőfaragó részlegének alkalmazottai készítik lelkiismeretes munkával, a megrendelők igényeinek figyelembevételével. A szabadkai telephelyen megtalálható a világ minden tájáról származó gránit és márványlapok széles skálája, mely színben és mintázatban kielégíti a megrendelők igényeit.

A kegyeleti burkolatok mellett mással is foglalkozik az EV-PRO? Önök gondoltak –e arra, hogy nálunk is jó lenne egy ilyen tevékenységi körrel működő cég...

A temetőbe készülő burkolatok mellett, lehetőség van lakberendezési tárgyak készítésére, padlók és lépcsőházak burkolására is. A kérdés második részét illetően a válaszom igen, gondoltunk!!! Az elkövetkező időszak tervei között szerepel egy, a szabadkaihoz hasonló kőfaragó részleg megnyitása és felvirágoztatása Magyarország területén is.

Köszönöm a beszélgetést, a cég széles tevékenységi körének felvázolását, s kívánom, hogy az utolsó kérdésemre adott válasza minél előbb teljesüljön. Sok sikert Önnek, Családjának és valamennyi munkatársának, hogy az E & P négy év múlva sikeres két évtizedet tudhasson maga mögött.

Sas Erzsébet

*Kellemes békés karácsonyi
ünnepet és sikereiben
gazdag új évet kívánunk!*

JÁGER URNA

2377 Örkény, Vörösmarty u. 54.

Tel./fax: 29-311-372

06-30/250-1874

www.jagerurna.hu

e-mail: jagerf@monornet.hu

„Kegyelet és műemlék mentés”

„A gyökerek nyomában”

Jubilál az a könyv, amelyet Takács Istvánné Dombóvári pedagógus 10 évvel ezelőtt írt, s melynek címe:

„A gyökerek nyomában.”

A könyvet, az előszót író, Dr. Szőke Sándor a Városszépítő Egyesület elnöke többek között a következő gondolatokkal ajánlotta:

„Sosem szabad felejtenünk azt, hogy a temetőben lerótt kegyelet a jövődő záloga is. Fel tudjuk-e ébreszteni és el tudjuk-e mélyíteni a fiatalokban azt az érzést, hogy tudatossá váljon bennük az, mennyi mindent köszönhetünk elődeinknek? Ezt a szűkebb pátriát, szülőföldet, a lakóhelyünket az itt élt előző nemzedékek munkája, küzdelme biztosította és tartotta meg számunkra. Azzal a szellemi örökséggel, amely sok nemzedéken át halmozódott fel és amelynek ismerete erősíti a szülőföldhöz való ragaszkodást. Biztosíték ez a mindenkori új nemzedéknek, hogy ne váljon gyökeretelenné elődei földjén.”

Takács Istvánné, a könyv szerzője könyvének végzavában, melynek címe: „A temetői sírkert és kápolna története”, összegezte, annak a nemes és nagyszabású munkának az eredményét, melyet a Városszépítő Egyesület végzett.

„A dombóvári Városvédő Egyesület 1996-ban különleges vállalkozásra szánta el magát. A település régi temetőjének egyik üres parcellájában, sírkertet alakítottunk ki a legrégebbi sírkeresztekből. Az egyesület tagjai a gimnáziumi diákok segítségével még 1995-ben a temetőtérkép készítésekor találtak rá olyan elhagyott, gondozatlan sírhelyekre, amelyeken a sírkeresztek még pusztuló formájukban is kincsnek számítottak. Sok ezer ember nyugszik a dombóvári temetőben, ismert és ismeretlen nevéük egyaránt. És mennyien vannak, akikhez nem jönnek, nem jöhetnek hozzátartozók, akiknek nem gyűjthetnek soha gyertyát Halottak Napján. Az Ő nemes anyagú, szépen megmunkált, feliratos és figurális díszű sírkereszteik megmentésére és az utókor számára a megőrzésre vállalkozott a Városszépítő Egyesület, a kegyelet és műemlékmentés

szándékával, egy helyre telepítve ezeket.”....

„A két kis dombra állított sírkeresztekből nyomon lehet követni az elmúlt másfél század síremlékeinek stílusát, tanulmányozhatók a sírjelek, a betűtípusok, anyagok, a véséstechnika, a fafaragás művészet, a keresztek szimbolikája. S mert „emlékek nélkül népeknek híre csak árnyék”, úgy gondoltuk, legyen e temetőkert nekünk, most élőknek az emlékezés, a gyertyagyújtás helye. Aki emlékezni akar, máshol nyugvó szeretteire, vagy nem talál sírhalmot virágainak, itt a porladó kereszteken leteheti a kegyelet koszorúit.”

Gondolatok Farkasdi András apát, esperes – plébánosnak a sírkert felszentelésekor elhangzott beszédéből:

„Életének valamelyik szakaszában mindenki találkozik a mulandóság gyötrő és nagy kérdéseivel. Feleselünk a múlt pillanattal, követjük az eltűnt idő nyomát, meg akarjuk állítani az útjukat szaladó éveket. Halottainkat látogatva ez az érzés felerősödik, s a temető városi zsibongásától távol eső csendjében közelebb kerülünk a múlthoz is. A történelmi érdeklődése és az elődök tisztelete vezetett minket egyre gyakrabban a régi mohos fejfák felé, s találtunk rá pusztuló formájukban is páratlan szépségű sírhelyekre.... Képzletben próbáljuk meg felidézni az itteniek világát. A rájuk boruló, csendesítő, ágyat adó anyaföld nem tud vallani, de a kövek megszólalnak. Mint mindenütt, ahol emberek élnek, s haltak, van itt ifjú, s aggastyán, jószágos atya, testvér, felejtethetlen nő, édesanya. A csend itt a temetőben, a szöveggé némult egykori emberi fájdalom közelében a legtisztább. Olvasni kell, hogy megszólaljon, hogy életre keljen a régi üzenet. Itt, a semmibe nehezen foszló óriási kőkönyvek előtt pár pillanatra éppolyan olvasóvá töpörödsz, vagy magasztosulsz, mint Mózes és Homérosz másfajta kőtáblái előtt.”

A könyv szerzője Takács Istvánné kutatásai, levelezései, beszélgetéseinek, szervezésének eredménye ez a könyv, amelyet egy csodálatos négysorosral zár.

„Nem hálnak meg egészen. Nem.
Vérüket tovább viszik gyermekek s unokák.
Véget nem érünk, csupán folytatódunk.
Nem egészen temet, aki temet”

Összeállította: Sas Erzsébet

- • - Hírek, események - • - Hírek, események- • -

Kirándulás

A Dél-Dunántúli Temetkezési Egyesület kirándulást szervez a csiksomlyói búcsúra, a temetkezési szolgáltatók és kellégyártók részére. A program: Indulás: 2008. május 8. Útvonal: Kaposvár - Dunaföldvár - Kecskemét - Szolnok - Püspökladány - Biharkeresztes - Nagyvárad (1 éjszaka szállás) - Kolozsvár - Korond - Csikszereda, Tusnádfürdő (szállás: Olt Hotel)

08-án: du: Városnézés, találkozó Tempfli József püspökkel.

09-én Üzemlátogatás, majd Kolozsvárott városnézés.

Házsongárdi metető megtekintése: Bemutatja: Gergelyné Tőkés Erzsébet. További útvonal: Székelyudvarhely, Szeike fürdő, Orbán Balázs sírja. 10-én Búcsú, du. fakultatív program.

11-én. Mádéfalva, Gyergyószentmiklós, Gyilkos tó, Békás szoros, Szárhegy Karcfalva. 12-én Csikszeredai barangolás /Kegytemplom, Múzeum, városi séta,/ Korond, Farkaslaka, (Tamási Áron sírja) 13-án Indulás haza a csoport által eldöntött útvonalon.

A kirándulással kapcsolatban érdeklődni lehet: Telefon: 82/528 510, 30/9864352. E.mail: temetkez@t-online.hu A szállásfoglalás miatt a jelentkezési határidő 2008. január 30.

Hagyományos vagy hamvasztásos temetés

A statisztikai adatok is jól mutatják, hogy fokozatosan nő a hamvasztásos temetések száma: Nagyvárosokban az arány eléri a 70 - 80 százalékot, kisebb városokban ez az arány 30 - 40 százalék. Falusias környezetben még ma is meghatározó a koporsós temetés.

Különböző okai vannak annak, hogy ki milyen temetést választ. Sokan azért választják a hamvasztásos temetést, mert az nem olyan megrázó, ugyanakkor a szolgáltatás színvonala lehet olyan, mint a hagyományos temetésé. Természetesen mindenki saját pénztárcájához mérten temeti el hozzátartozóját. Új jelenség, hogy sokan nemcsak azért választják a hamvasztásos temetést, mert olcsóbb, hanem azért is mert a hamvakat nem kötelező kegyeleti helyen, temetőben elhelyezni.

Sok hozzátartozó a hamvakat a fentiek miatt és, mert a jogszabály engedélyezi hazaviszik, illetve a legkülönfélébb helyeken pl.: vízbe szórják vagy repülőről szétszórják.

- • - Hírek, események - • - Hírek, események - • -

Kegyeltsértés

Hátborzongató esetnek lehettek tanúi az egyik temetés során a gyászolók a közelmúltban Derecskén. A szertartással egyidejűleg boncoltak egy elhunytat a ravatalozó épületének egy másik helyiségében, olyan körülmények között, hogy a bonctermet és a szertartás helyszínét csupán egy vékony ajtó választotta el egymástól. Ennek következtében a szertartás során a boncolás zajai, többek között a fűrészelés is áthallatszott a ravatalozóba. Sőt, a boncolásból eredő kellemetlen szagok is terjengtek a temetés helyszínén.

Temetőink biztonsága

Az elmúlt évek temető és sírrongálásai ráirányították a figyelmet temetőink őrzés-védelmére. A temető tulajdonosok és temető üzemeltetést végző vállalkozások évente sok millió forintot költenek a temetőink védelmére. A hagyományos védelem - a különböző típusú kerítések - mellett ma már természetes a biztonsági őrk jelenléte.

A Debreceni Köztemetőt masszív, erős kerítés védi minden oldalról, bejutni csak az őrral és sorompóval őrzött kapun keresztül lehet. Nyitvatartási időben a temető egész területét folyamatosan, járőrözéssel figyelik. Éjszaka az ügyelet a temető főbb útjait óránként körbejárja. Ha rendellenességet tapasztalnak azt azonnal jelentik az őrző-védő szolgálatnak.

Japán temetés

Egy átlagos japán temetés - a Japán Fogyasztók Szövetsége szerint - átlagosan 2,3 millió jenbe kerül (kb. 4,1 millió Ft). Ez az ár Japánban is óriási terhet jelent a családoknak. A kialakult szokásoknak megfelelően a kórház a temetkezési vállalkozó beszállítója. A temetkezési vállalkozók jó viszonyt ápolnak a kórházi alkalmazottakkal, gyakran finom ételeket, italokat, sőt, készpénzt is adnak nekik. Az összes költséget végső soron a gyászoló családok fizetik meg.

Koporsóhirdetés szexnaptárral

Ahogy a régi dakota közmondás is tartja, kutyával, gyerekkel és jó nővel mindent el lehet adni. Talán ezért döntött egy olasz temetkezési kellékeket gyártó cég, hogy egy erotikus naptár kiadásával reklámozta fő termékeit, a koporsókat.

Ugyanakkor a cég honlapján lévő webshopban különböző, koporsó alakú ajándéktárgyakra bukkanhatunk. A valószínűleg jól átgondolt marketing-stratégia azonban nem nyerte el a célközönség osztatlan elismerését. A hazai kegyeleti piacon is találkoztunk már hasonló példával, amely megbízható információk szerint - felháborodással együtt - szintén nem hozott átütő üzleti sikert a forgalmazó cégnek.

Szarmata ékszerek

Az i.e. 2. századból származó szarmata temetkezési helyet találtak a volgográdi területen: a lelet vélhetően egy arisztokrata végső nyughelye lehet. A sírból 21 darab, bronzból, ezüsből, üvegből és kőből készült lószerszám-rész és ékszer került elő. A szarmaták a szkítákkal közeli rokonságban álló ókori nomád törzs volt. Hasonló nyelvet beszélt, bár kultúrája nem mindenben egyezett meg a szkítákéval. A szarmaták kb. i. e. 250-ig a mai Don-folyó mellett éltek, de a következő 300 évben lassan nyugat felé húzódtak, kiszorítva helyükről a szkítákat. Két fő ágra szakadtak: a roxolánok a Duna torkolatáig nyomultak előre, a jazigok az 1. század első felében elfoglalták a Duna középső folyása és a Tisza közti térséget. Később mindkét ág római uralom alá került. A 2-3. században Róma közülük sokat római területre telepített, a maradék beolvadt a környező germán törzsekbe, illetve visszavonult a Kaukázusba.

Összeállította: Puskás Béla

„Ahogy halottainkat tiszteljük, úgy viselkedünk az élőkkel is.”

Nemzeti, történelmi és kegyeleti emlékhelyek – VI. Kegyeleti Konferencia

Az idei Kegyeleti Konferencia témáját a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság 2006-os név- és feladatbővülése ihlette. A Bizottság 2007 folyamán megalkotta a nemzeti, történelmi és kegyeleti emlékhelyek definícióját, majd első lépésben a nemzeti emlékhelyekre tett javaslatokat az arról döntést hozó Országgyűlésnek.

A konferencián egyrészt erről a tevékenységről, másrészt az emlékhelyek további aspektusairól adtak számot a felkért előadók.

A november 8-án tartott konferencia helyszíne – a hagyományoknak megfelelően – a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum Díszterme volt.

A fővédnökséget immáron harmadszor vállaló Szili Katalin köszöntőjében elmondta: fontos, hogy múltunkkal együtt tudjunk szembenézni, mert kegyelet nincs nemzeti egység nélkül, ugyanakkor a nemzeti egységet csak úgy teremthetjük meg és kegyelet csak akkor lesz igazán, ha tudunk egyfajta lelki megbékélést átérezni, és ennek hagyományát átörökítjük a következő generációkra.

A Bizottság elnöke, Boross Péter köszöntőjében arról beszélt, hogy a kegyelet a lélek kultúrája, amely, ha nem ápolják, megkopik. Ebben a szellemben kell gondozni minden emléket is, így azokat is, amelyek a II. világháborút követő korszakban feledésbe merültek.

Első előadóként Zlinszky János professzor, a Bizottság elnökhelyettese felvázolta alkotmányunk fejlődését és kegyeleti szokásainkat a középkori Magyar Királyságtól napjainkig.

Ezt követően Simóka Kálmánné, a Budapesti Temetkezési Intézet Zrt. vezérigazgatója, a neves személyek sírjának Nemzeti Sírkert részévé nyilvánításából adódó jogi és finanszírozási problémákra hívta fel a hallgatóság figyelmét. Más szempontok kerültek elő, amikor a hazai emlékhelyek és azok egy speciális fajtája, a Nemzeti Sírkert turisztikai kihasználatlanságáról a Magyar Turizmus Zrt. elnöke, Niklai Ákos tájékoztatta a résztvevőket, majd megosztotta több javaslatát a változtatások elérése érdekében. A Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság másik elnökhelyettese Gedai István a kulturális örökségvédelmi törvény módosítása során megváltozott bizottsági feladatokat mutatta be. Itt kaphattunk részletes betekintést a Bizottság emlékhelyekkel kapcsolatos tevékenységéről.

Egy rövid szünet után a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal általános elnökhelyettese, Fejérdy Tamás az olyan emlékhelyek, mint a temetői műemlékek megóvásáról és ápolásáról tartott előadást.

Ezután egy virtuális makói temetői séta keretében Hódi Lajos, a Szegedi Temetkezési Kft. ügyvezető igazgatója segítségével egy szűkebb terület, Csongrád megye emlékhelyeiről kaptunk képet. Az utolsó előttiként szóló Cseri Ferenc előadásának sajnos komoly aktualitást adott a 2007-es esztendő. A temetői fémlopások mennyiségének növekedése kapcsán a védelmi és biztonsági szakértő az emlékhelyeken, és konkrétan a temetőkben kialakítható védelmi rendszerek kiépítésének variációit és lehetőségeit mutatta be.

Végül Radnainé dr. Fogarasi Katalin, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság főtájtára és Tóth Vilmos, történész, temetőkutató, a Bizottság 2007-es tevékenységéről számoltak be, amelyről lapunk is folyamatosan tudósított. Így Fogarasi Katalin beszámolt a Batthyány-emplékév történeiről, külön kitérve a Batthyány-kripta rekonstrukciójára. A felújítás során végzett kiemelkedő munkájáért a kivitelező cég ügyvezetője, Berkei Péter, Hiller István miniszteri elismerésében részesült.

A továbbiakban a Bizottság által szervezett megemlékezésekről, emléktábla- és síremlék-avatásokról hallhattunk, majd újfent hírt kaptunk a fémlopások problémájáról, amit Fogarasi Katalin fényképekkel is doku-

mentált. Minthogy 2007 Kodály-emplékév is, tájékoztatta a hallgatóságot a zeneszerző születésének 125. évfordulóján, december 16-án 11 órakor Kodály Farkasréti temetőben található, és a Bizottság által az idén felújított sírjánál tartandó megemlékezésről.

Emellett szót ejtett az Angyal Dávid-empléknapról is, amely azóta – november 30-án – sikeresen lezajlott. Az emléknep programja keretében felavattuk a 150 éve született történész-akadémikus új síremlékét. Emlébeszédet mondott Ujváry Gábor történész, dékán és Katona Tamás történész, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság tagja.

Előadása végén Fogarasi Katalin röviden összefoglalta a Nemzeti Sírkert 10 újonnan emelt és 17 felújított sírján elvégzett munkálatokat, majd Tóth Vilmos részletesebben bemutatta azekben a sírokban nyugvó neves személyeket. (A listát lapunk előző számában találják.)

Szöveg: Papp Gábor, Fotó: Deák Krisztina-Kapusy Zoltán

„Isten iránti hálával,”

15 éves a Kecskeméti Református temető

A Kecskeméti Református Egyházközség október 12-én a Kecskeméti Református Temetőt üzemeltető Hírös Temetkezési Kft közreműködésével, tartalmas programmal várta az érdeklődőket. A Kecskeméti Református Temető története:

Mert én tudom,
hogyan én
megváltóm el és
utoljára az én
porom felett
megáll.” Jób 19:25

15
ÉVE INDULT
ÚJRA A
KECSKEMÉTI
REFORMÁTUS
TEMETŐ

„Kecskeméten, a Budai úton 1788-ban létesített református temető – a létesítési célját betöltve – működési folyamatossága 1964-ben megszakadt, mert a felekezeti temetőket diktatórikus eszközökkel bezárták.

A református temető kiürítését, a sírkert felszámolását - a porladási idő figyelembevételével - 1990-re tervezték.

Az eltemetettek hozzátartozóit hirdetések útján tájékoztatták az exhumálás, valamint az 1964-ben megnyitott Köztemetőben történő újratemetés lehetőségéről.

1976-ban pontos térkép készült a sírokról és a növényállományról, külön kiemelve a megőrzésre javasolt sírjeleket.

A 80-as évek közepére, a temető északi részére épített létesítmények – FÚTÓMŰ; SZÜV-KSH; Sportpályák- és a tömeges exhumálások következtében már nem hasonlított a korábbi gondozott sírkertre.

Hiányos kerítésével, átláthatatlan, elburjánzott növényzetével a teljes elhanyagoltság képét mutatta, így a bűnözés lehetőségének hordozója lett.

Az Egyházközség Presbitériuma látva a kialakult állapotokat, határozatában kérte a várostól, a temető üzemeltetési jogának visszaállítását.

Az Egyházközség a temető újrahasznosítására tervet készíttetett.

A Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala 2289-2/1990. számú határozatában a Református Temető terület felhasználási engedélyét megadta.

A jóváhagyott intézkedési tervek alapján, megkezdődtek az üzemeltetés feltételéhez szükséges beruházási munkálatok.

A közel 10 ha területen a sírhelyek újraváltása 1992. július 1-től vált lehetővé.

Isten iránti hálával mondunk köszönetet a 15 évért mindazért, amit elvégezhattünk és mindazokért, akik segítettek munkánkat.

Tizenöt év nem túl sok egy közel 220 éves temető történetében, de talán nem is kevés egy ember szolgálati idejében. Minden év a tervezés és egyben a számadás éve is.

Vajon tudunk-e a kegyelethez méltóan ebből a politika által nem kímélt, de még meglévő történeti örökségből az utókor számára átadni?„

Tóth Imre presbiter

Összefogásra van szükség

A 2007. október 12-i rendezvényünk célja részben a számadás, részben az előrettekintés volt. Megmutathattuk eddig elért eredményeinket, az elkészült kerítést, ravatalozót, irodát, szépen rendezett hősi parcellát, a már felújított történeti síremlékeket, az újonnan nyitott urnasírkertet.

Rávilágítottunk arra, hogy temetőtörténeti, kulturális örökségünk még további felújításra vár, amihez közös összefogásra van szükség nemcsak a fenntartó, hanem a város részéről is. Az érdeklődő szakmai közönség számára 9 órától az Újkollégium Tóth Endre gyülekezeti termében vetített képes bemutatón ismertettük az általunk 2004-ben bevezetett Temető Regiszter nyilvántartó programot. Adatnyilvántartásunk a térképi (vektorgrafikus) és a szöveges (alfanumerikus) modulok egymáshoz jól illeszkedő, összehangolt egységének eredménye. A tetszőleges méretarányban, A4-A0 formátumban nyomtatható színes digitális térkép a térinformatikában ismert „rétegkezelés” lehetőségével többcélú felhasználást biztosít. Fontos és külön figyelmet érdemel, hogy a sírhely, temetésre történő előkészítése (sírásás) ne legyen kegyeletstértő. Ezért a nyilvántartásban a program,

kötelezően kitöltendő adatként kezeli a temetési pozíciót. Ez a későbbi sírnyitáshoz jól használható, fontos információ.

A nap központi eseményét a temető ravatalozójánál 11 órakor megnyitott temetőtörténeti kiállítás és az azt követő sírkerti séta jelentették.

A kiállítást Szabó Gábor elnöklelkész, tiszteletbeli esperes nyitotta meg. Az Egyházközség könyvtárosai által rendezett tárlók jól szemléltették a temetőt a létesítésétől a lezárásáig terjedő időszakában, a lezárt állapotában, majd az újraindítástól napjainkig.

Hálaadással mondhatjuk, hogy együtt örülhetünk, hiszen sokan eljöttek, olyanok is, akik munkájukkal, áldozatvállalásukkal segítettek, segítik a sírkert építését, a történeti örökség megmentését. A kiállítás megtekintését követő sírkerti sétán 30 olyan személy rövid életrajzi adatait ismertették könyvtárosaink, akikről a Kecskeméti Életrajzi Lexikon ajánlásában a következőket olvashatjuk:

„Egy várost sok mindentről megismerhetnek. Legfőképpen mégis polgárai teszik azzá, ami valójában: élő, fejlődőképes szervezetté. Kecskemét városa mindig jelen volt a magyar történelemben és a közéletben, elsősorban azok révén, akik e könyv lapjain szerepelnek.”

Szöveg és fotó: Varga József

Áldott Karácsonyi Ünnepeket és
Boldog Újesztendőt kívánunk
minden kedves Megrendelőnknek
és üzleti Partnerünknek!

F & P

Minőség és választék

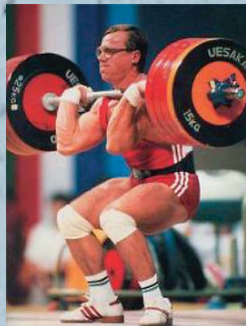
Kecskemét, Mária Krt. 24. • Telefon/fax: 06-76/328-869

*Emlékezés egy kiváló sportolóra***MESSZI ISTVÁN**

Kiskunfélegyházán született 1961-ben, sportpályafutását birkózóként kezdte, 1975-ben ismerkedett meg a súlyemeléssel Kecskeméten. 1984-ben lett a felnőtt válogatott tagja, ebben az évben az olimpiát helyettesítő Jóakarát versenyen a 75 kg-os súlycsoportban bronzérmes lett.

Európa és világbajnokságon IV. V. VI. helyezéseket szerzett. 1985-ben Söderteljében rendezett világbajnokságon a 75-kg-os súlycsoportban indult és a győzteszel azonos 160 kg-ot szakított, de nehezebb testsúlyának köszönhetően a negyedik helyen végzett. Sportpályafutásának csúcsa a Szöuli Olimpia (1988) volt, ahol a 82,5 kg-os súlycsoportban ezüstérmes lett 370 kg-os (170;200) teljesítménnyel. A szakítást ugyan Ő nyerte, de sajnos ez volt az első olimpia mikor nem hirdettek fogásnemenként győztest, csak összetett versenyben.

Többszörös országos csúcstartó volt, háromszoros magyar bajnok. 1991. május 9-én autóbalesetben veszítette életét, mellette ült sporttársa Bálint Csaba, aki életveszélyes sérüléseket szenvedett. A súlyemelő társadalom, nagyszerű sportembert veszített el. Messzi István halálának 10. évfordulóján 2001-ben került először megrendezésre az - az Emlékverseny,

amely azóta évente hozza össze Kecskemétre a magyar súlyemelő sportág hazai élvonalát, hogy közösen emlékezzenek a fiatalon elhunyt kiténő sportemberre. Az elmúlt négy verseny azt mutatta, hogy jó ötletnek bizonyult az emlékverseny, hisz minden alkalommal kiemelkedő eredmények születtek 2004-ben Krutzler Eszter nem hivatalos világcsúcsot szakított, s több országos csúcs átírásra került. A Messzi István emlékverseny főszervezője és ötletadója valamikori sporttársa, Bálint Csaba a Club edzője. Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése egyhangú döntést hozott 2007 szeptemberében arról, hogy az 1988-as Szöuli Olimpián ezüstérmet szerző kecskeméti súlyemelőről, Messzi Istvánról nevezi el a teljes felújításon átesett Városi Sportcsarnokot. A névadó ünnepségre 2007. október 20.-án került sor, a Magyar Súlyemelő Szövetség megalakulásának 50. évfordulója alkalmából rendezett verseny keretében.

Szöveg és fotó: Varga József

Komfen Kft. — Nálunk a vevő az első!

Minden kedves Partneriünknek
köszönjük az egész éves együttműködést,
egyúttal kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
sikeres Új Évet kívánunk!

Komfen Kft.

www.komfen.hu
www.komfen.eu

„A legszebb vallás: haza és emberiség.”

I. VILÁGHÁBORÚS MEGEMLEKEZÉS OSTFFYASSZONYFÁN

2007. november 02-án az Ostffyasszonyfai Hadifogolytemetőben halottak napi megemlékezést és ökumenikus igeliturgiát tartottak az első világháborúban elhunyt több mint tízezer katona tiszteletére. A püspöki szentmisét Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek úr celebrálta a környező lelkipásztorokkal együtt.

A megemlékezésen a megye és városok vezetői, polgármesterek, diákok tanáraikkal együtt a Magyar honvédség 12. ARRABONA Légvédelmi Rakétaezred katonái, a Román Nagykövetség attaséja, a fegyveres szervek képviselői, Múltunk Útjain Baráti Kör tagjai, a helyi és környékbeli lakosok is lerótták kegyeletüket.

Az első világháború áldozatai lettek Ők, akik e temetőben nyugosznak. Az Osztrák- Magyar Monarchia egyik legnagyobb első világháborús hadifogoly tábora volt a Magyarország területén felépített ostffyasszonyfai tábor.

Az ötvenezer fő befogadására alkalmas barakktábor- bár nevét a közeli vasútállomásról kapta, területét tekintve Nagysimonyi községhez tartozik. A fogolytábor fennállásának négy esztendeje alatt (1915-1918) megközelítőleg százötvenezer hadifogoly fordult meg a táborban, melynek területén felállított kétszáz barakokban egy időben mintegy 30-40 ezer embert tartottak fogva. A víz, az áram, és csatornarendszert is kiépítették a területen, sőt a tábornak önálló kórháza, egészségügyi személyzete is volt. Ennek ellenére az itt pusztító járványok sok áldozatot követeltek a hadifoglyok köréből. Közülük több mint tízezeren már soha nem térhettek haza, ők a tábor temetőjében találtak örök nyugalomra.

A parkosított sírkert pici fehér sírjelei a statisztikai adatokon túl egy-egy életutat, emberi érzéseket, történeteket takarnak.

A halottak napi megemlékezést Babits Mihály: Zsoltár gyermek hangra című versével nyitották meg, majd Dr. Andor Ferenc a Vas megyei Temetkezési Vállalat igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket, külön köszöntve Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek urat, aki éppen tíz éve már, hogy Veszprém- i érsekként végzi szolgálatát hittel és szent meggyőződéssel. Ünnepi beszédében az igazgató hasonlatot vont az ősz és az elmúlás között.

"Itt e kedves kis kemenesi falu határában évente gyűlünk össze, imádsággal és szentmisével adózva annak a több mint tízezer katonának, aki megannyi szenvedést követően lelki kínokat is kiállva békélt meg a magyar rög alatt. Olasz, román, szerb, orosz és más nemzetiségűek, akik mit sem tehettek az esztelen vérvizatarról, s akiknek sok - sok esztendő múltán is kívánom: legyen számukra könnyű a magyar föld.

A csöndvégtelenbe valamennyien egyformák, hiszen az elszólltatás, az öröknyugalom, a végső pihenés megszünteti a földrajzi határokat, semmissé teszi a kor- és gondolati különbségeket, különösen az egyszerű katonaember számára. Eltörlődnek a határok, a határtalan gyűlölködés mezsgyéi. A múlt lassan- lassan így ölelkezik össze a jelennel, hogy megbékélt arcával tekintsen az eljövendő felé.

Vörösmarty Mihály és Petőfi Sándor egy-egy gondolata jut eszembe. A Szózat költője szerint: „A legszebb vallás: haza és emberiség.” Vagyis eképpen lesz az egyén egyetemessé. A lánglelkű Petőfi pedig ezt írja: „Múlandóság a királyok királya. „Bizony a szellem, a tett mennyire felértékelődik azoknál, akiknek az életében ez nem adatott meg, csak az elmúlás gyógyíra gyógyít sebet, elsősorban a lélek sebeit.

Őszi csönd, vigyázd a sokak álmát, őszi szél, ringasd Őket tovább, őszi fák, meséljetek nekik a ma bolondos világáról. Isten örködd megérdemelt nyugalmukat. Legyen így mind-örökkön örökké"- fejezte be az igazgató.

Majd a Himnusz ünnepélyes eléneklését követően ünnepi püspöki szentmise következett.

Az érsek úr szendbeszédében halottak napja kapcsán arról beszélt, hogy a keresztény felfogás szerint a halál után egy újabb élet következik, az örök élet, ahol birtokában leszünk annak a tudásnak is, ami emberi ésszel ma még felfoghatatlan.

Az örök életben pedig újra együtt lehetünk majd szeretteinkkel.

Ha nem így lenne, ha a semmiből a semmi felé haladnánk, vajon mi értelme lenne az életnek? Semmi . . . érvelt!

A püspöki szentmisét követően ökumenikus igeliturgia következett.

A kegyeleti megemlékezés koszorúzással ért véget, majd a Múltunk Útjain Baráti Kör férfikórusa adott elő első világháborús katonadalokat, Dr. Szabó János nyugalmazott miniszter tárogatón játszott.

Szöveg és fotó: Dr. Andor Ferenc

*Dr. Popper Péter professzor előadása
Kiskunfélegyházán*

„A haláltól való félelem egyidős az emberiséggel”

Kiskunfélegyházán, a Szakmaközi Művelődési Ház vezetőjének, Gulyás Ildikónak meghívására 2007. október 28-án Dr. Poppert Péter professzor előadást tartott a közelgő halottak napja alkalmából.

A neves, médiumokból is közismert professzor a halállal kapcsolatos rítusokról, szokásokról, a gászról tartott előadása sok embert vonzott. Az érdeklődők megtöltötték a nagytermet, sok érdeklődőnek még ülőhely sem jutott, ennek ellenére érdeklődő figyelemmel hallgatták az érdekfeszítő előadást. Budapestről jelen volt a hallgatók között a boncmesteri egyesület elnöke, és boncmesterek, például Veszprémből és Sátoraljaújhelyből is. Többen megjelentek a helybéli és környékbeli temetkezési vállalkozók magukkal hozva munkatársaikat is.

Dr. Popper Péter professzor beszélt arról, hogy a haláltól való félelem egyidős az emberiséggel, de a halál-élmény feldolgozása korok, népek, és vallások szerint változik. Előadásában érezhető volt, hogy elsősorban a nagy, keleti világvallások felfogásához vonzódik, de részletesen beszélt a monotheista vallási felfogásokról is.

Végső konklúziója az volt, hogy a halottnak a végtiszteséget népe, vallása, és ősi szokásainak megfelelően kell megadni.

A nagyszámú hallgatóság számos kérdésre a professzor precízen és lelkesen válaszolt. Sajnos az idő, határt szabott a kérdezési lehetőségeknek, de Dr. Poppert Péter megígérte, hogy jövőre is eljön. Az előadást, a kérdésekre adott válaszokat, valamint a következő találkozás ígértét nagy tapssal fogadta és köszönte meg a hallgatóság.

Dr. Lesznyák József ny. patológus főorvos a szakma nevében köszönetet mondott az érdekfeszítő, szuggesztív és sok homályos pontot megvilágosító előadásért, valamint a következő találkozásra tett ígértétért, melyre szeretettel várják vissza Dr. Popper Pétert.

Dr. Popper Péter a pszichológia professzora nagy ívű, tartalmas munkásságra tekinthet vissza. Kutatási területe vallás- és művészetlélektan. 1969-től 26 kötete jelent meg, amelyek közül több is kapcsolódik előadásának témájához, ezek közül egyet emelnénk ki: „Fáj - e meghalni.”

„Azok közé, a pszichológusok közé tartozik, akik „misztikus és titkos” tudományukat nemcsak a rendelő díványán vagy foteljében, nem is csupán egyetemi katedrán, hanem az ország teljes nyilvánossága előtt művelik.” vallják Popper Péterről.

Szöveg: Sas - Varga

„140 éve történt,

A debreceni csata

1849. május 1-jén Ferenc József levélben kért segítséget I. Miklós orosz cártól, aki május 9-én be is jelentette, hogy a magyar forradalom leverésére indul. A cári hadak Paskievics tábornagy vezetésével 1849 júniusában meg is érkeztek Magyarországra.

A Dukla-hágónál 200 000 orosz katona lépte át a határt, s a Haynau vezette 170 000 főt számláló osztrák sereggel együtt 140 000 magyar katona volt ellenük. A szabadságharc órái inntól meg voltak számlálva.

Az orosz főszereg (120 000 emberrel)

Tiszafüred-nél lépte át a Tiszát, július 27-én. Haynau július 29-ére Szeged alá jutott. Az orosz melléksereg július 31-én Segesvárnál súlyos vereséget mért Bem erdélyi seregére.

A magyar kormány július 8-ától Szegeden működött és augusztus elsején kénytelen volt Aradra menekülni. Haynau augusztus 2-án bevonult Szegedre. Közben Görgey a Vág-völgyéből érkezve a Hernád vidékén állt meg és értesülve az oroszok átkeléséről haladéktalanul folytatta visszavonulását a Berettyóhoz, amely a tervezett legközelebbi tiszántúli állomáshely volt. Tokajnál átkeltek a Tiszán és július 30-án Nyíregyházán voltak. Itt arról értesültek a magyarok, hogy az orosz sereg Tiszafüredről a Tisza bal partján fölfelé tart, hogy Tokajnál megállítsa Görgeyék várható átkelését. De Görgey valószínűbbnek tartotta, hogy az oroszok Debrecen felé vonulnak, ezért ő a főszereggel letért Nagykálló, Nyíradogy, Vámospércs, Kismarja irányba és oldalvédként Nagysándor József vezetésével 7500 honvédet állított, akik Hadház, Debrecen, Derecske, Berettyóújfalun vonalon kellett vonuljanak, azzal a paranccsal, ha jelentős

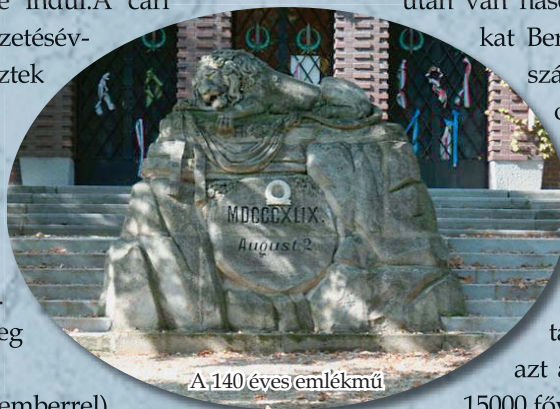
túlerejű ellenséggel találkoznak Debrecen előtt, akkor a főszereg felé, de elébük vonuljanak vissza. Ha Debrecen után van hasonló helyzet, akkor gyorsítsák az útjukat Berettyóújfaluba. Ha Debrecen még nem szállták meg, vagy, ha már elhagyták az oroszok, akkor Nagysándornak az ellenség további mozgásáról kellett információkat gyűjteni. De a túlerővel nem szabad volt semmilyen körülmények között harcolnia.

Augusztus elsején Nagysándor akadálytalanul beért Debrecenbe és Görgeynek azt az információt küldte, hogy az ellenség 15000 fővel Balmazújvárosnál áll.

A főszereg augusztus 2-án Vámospércsre ért. Nagysándor tábornok oldalvédjének tisztjei és a tábornok Debrecen város előjárói által rendezett ebéden vettek részt, mikor kora délután a magyar sereget meglepték az oroszok. Ráadásul nem is 15000-en voltak, hanem még a Paskievics által vezetett főszereg 50 000 fővel. A magyar oldalvéd teljes megsemmisülését csak a huszárok bátorsága akadályozta meg. Az ember veszteség 2000 fő, legtöbbjük hadifogoly. Vannak akik Görgey szemére vetik, hogy a főszereggel nem sietett az oroszok ellen. Ő viszont Nagysándor József fegyelmezetlenségét és alkalmatlanságát bírálta, mert konkrét cselekvési tervet rúgott fel azzal, hogy nem volt elég körültekintő a sereggel, ráadásul a megmaradt sereggel nem várta be a főszereget a megbeszéltségek és biztonságos helyen, hanem hanyatt-homlok menekült.

A debreceni csata emlékművét Marshalkó János szobrász készítette (a luzerni oroszlán mintájára) súlya 40 tonna, anyaga sóskuti kő. Avatása 1867. augusztus 2-án volt.

Szöveg és fotó: Marján Tibor

„Műemlék temetők,”

Az Ebes-i temető

2007. december 08-án Hajdú-Bihar megyében, Ebes községben új temető avatására került sor.

A temető 2 hektár földterületen, mintegy 170 millió Ft költségből épült meg. A költségeket a község teljes egészében saját erejéből finanszírozta.

A temető azért is nagyon fontos az 55 éves Ebes község számára, mivel az utóbbi 45 évben nem volt saját temetőjük. Elhunytjaikat a 10 kilométerre lévő debreceni és a szintén 10 kilométerre található hajdúszoboszlói temetőbe helyezték örök nyugalomba.

Galgóczi Mihály, polgármester avatóbeszéde

Már a rendszerváltáskor megfogalmazódott az igénye a falunak egy temetőre, de az anyagi lehetőségek és az emberek akarata 2001-ben ért el oda, hogy a községbe újonnan települt cégek és emberek adójának is köszönhetően, létrehozassák a Temető Előkészítő Bizottságot, melyben építészek, az egyházak képviselői és temetkezési szakemberek vettek részt.

A bizottság által kiírt tervpályázatot Rác Zoltán munkája nyerte.

A ravatalozó díszes menyezete

A tervező a környék ősi hagyományait is figyelembe vette, ugyanis a ravatalozó épületét egy kunhalomra helyezte, a kiszolgáló és szociális egységeket, hűtőket és egy liftet a kunhalom belsejében valósította meg. A kunhalom még a

Az egyház képviselői is felszentelték a ravatalozót

honfoglalás előtti jellegzetes Kárpát-medencei, mesterségesen létrehozott 15-20 m magas, 50 m átmérőjű földépitmény, mely temetkezési hely, őr-vagy határdomb volt.

Fontos volt a megvalósításnál az alacsony üzemeltetési és fenntartási költség, az időtállóság.

A temető lélekarangja az ebesi polgárok adományából az Ebes Fejlődéséért Alapítvány szervezésében készült.

Az avató beszédet Galgóczi Mihály polgármester tartotta, a felszentelést pedig Orosz Lőrinc prépost plébános a római kat. egyház képviselőjében és Oláh Miklós parókus plébános a görög kat. egyház képviselőjében végezték.

Elődeink földi maradványainak végső nyugalomba helyezését, a temető első temetését Bukáné Zakar Zsuzsanna református lelkész szolgálta.

Szöveg és fotó: Marján Tibor

Áldott Karácsonyt!

Csendes éj.....

Szelíden hullott a hó egy Salzburg melletti osztrák falu, Oberndorf házaira. Odabent a legszentebb éjszakára készülődő falusiak gyertyával, gyümölcssel, dióval díszítették az aznap kivágott lucfenyőt. Hamarosan éjféle misére szólítanak Oberndorf egyszerű kis templomának harangjai, s a hívők imádsággal, énekkel ünneplik Krisztus születését.

A Szent Miklós templomban azonban korántsem volt vidám a hangulat, az 1818-as év karácsonyának délutánján. Joseph Mohr, a huszonhat éves káplán épp akkor fedezte fel, hogy az orgona tönkrement. A fiatal lelkész zene nélkül elképzelni sem tudta az ünnepet.

Bezárkózott csendes dolgozószobájába. Tudta, hogy a hagyományos karácsonyi dalok különösen szólnának gitárkísérettel, ezért elhatározta: valami újat ír. Egy üres papírlap fölé görnyedve, lúdtollal a kezében egyházközsége egyik családjára gondolt. Nemrég járt náluk, hogy megáldja újszülött gyermeküket. Ahogy visszaemlékezett az anyára, aki a téli hideg ellen bebagyulálta s magához szorította gyermekét, eszébe jutott egy másik születés, mely ugyancsak szerény körülmények között történt majd kétezer éve.

Lesz, ami lesz, írni kezdett. Tollát mintha egy láthatatlan kéz vezette volna. Megjelent a papíron a visszatérő refrén: „Stille Nacht, Heilige Nacht” „Csendes éj, szentséges éj”. A fiatal lelkész a gyermekversek egyszerű kifejezéseivel hat versszakban mesélte el a karácsonyi csodát. Szavai mintha egyenesen a mennyből áradtak volna.

Későre járt az idő, mire végzett. Az éjféle miséig még zenét is kellett szerezni a vershez. Elindult hát a közeli faluba, Arnsdorfba. Az ottani tanító, a harmincegy éves Franz Gruber jó barátja volt, ráadásul nála képzetesebb zeneszerző.

Arra kérte Grubert, az éjféle miséig komponáljon hozzá dallamot, két énekhangra, kórusra és gitárra.

A tanító elolvasta barátja versét, nyomban leült a zongorához.

Az tanító egyszerű, megható dallamot szerzett, és sietett vele barátja után. A két férfinak csak egy rövid próbára maradt ideje.

Éjfél lett, gyülekeztek a hívők, várták, hogy a templomot megtöltse a zengő orgonaszó. Ám miközben az emberek letelepedtek a keskeny fapadokban, Isten háza csendes maradt.

Ekkor Mohr lelkész túnt fel a főhajóban, s oldalára intette tanító barátját. A lelkész gitárral a kezében elmagyarázta nyájának, hogy az orgona

elromlott, de az istentisztelet nem marad muzsika nélkül: Gruber tanító úrral karácsonyi dalt írtak az egybegyűlt hívőknek.

Mohr lelkész megpendítette a gitárt, s a kis templomot hamarosan betöltötte a két bársonyos férfihang. A refrénnél újra és újra belépett a négy szólamban éneklő kórus. A hívők ámulva

hallgatták az éneket, mely oly tiszta és üde volt, mint a hegyi patak. Majd Mohr

belefogott a mise szövegébe, s a hívők letérdelve imádkoztak.

Szépen sikerült a karácsonyeste a Szent Miklós templomban.

Kis hűján itt ért véget a történet. Mohr lelkész és Gruber tanító a pillanatnyi zavart akarta áthidalni az alkalmi dallal, s valószínűleg eszük ágában sem volt újra előadni.

A világ szerencséjére, a Szent Miklós templom orgonája tovább rakoncátlanokodott, s az egyházközség felfogadott egy

orgonakészítőt, s megjavította a hangszert. Ő akadt rá véletlenül Mohr és Gruber dalára. A két szerző boldogan adta neki, amikor elkérte a „Csendes éj” másolatát. Magával vitte, és akiknek eljátszotta, azokat megigézett a szöveg és a dallam.

Sajnos amilyen gyorsan terjedt a dal népszerűsége, úgy merült feledésbe a két szerző Joseph Mohr és Franz Gruber neve. A közönség egyre kevésbé hitte el, hogy a „Csendes éj” közönséges népdal volna. Sokan Haydnnak, Mozartnak, Beethovennek tulajdonították. S a két szerző közben mit sem tudott arról, hogy daluk világhírűvé lett. Mohr atya fiatalon halt meg, sosem tudta meg, hogy dala a föld legtávolabbi zugába is eljutott. Gruber tanító idős korában felfedte, hogy Ő a dal egyik szerzője, sajnos úgy ment el e világból, hogy senki sem hitt neki.

A történelem azonban mindent a helyére tesz. Ma már senki sem vitatja, hogy kik a dal szerzői, nevüket, s emléküket Nyugat – Ausztria több helyén is szobor őrzi. Örökségük nélkül a világ más részein sem volna karácsony a karácsony. Azóta nagy emberek ismerik el, hogy a „Csendes éj” a karácsony zenei jelképe. A világon már több mint száz nyelven éneklik, a német eredetitől a kínaiig, a japántól az oroszig. Mindegyik változat a béke és az öröm mély érzését fejezi ki.

Az egyszerű szöveg, a fülbemászó dallam megmelengeti a világon minden ember szívét, ahogy azokét a hívőkét is, akiknek egy fiatal pap és tanító barátja először elénekelte, egy csendes osztrák kis falu templomban, immár 190 évvel ezelőtt.

Lejegyezte: Sas Erzsébet

Kellemes karácsonyi
ünnepséget és boldog
új évet kívánunk!

Mantex

*Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
Boldog Új Évet Kíván minden
kedves partnerének a Karsol kft*